

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

A. Δ.

Έναρξαντος άναγκάλου με κοριδοσταύα 'Αργειόμιδος. Τύπος συμπαθητικής κοινωνίκης Ατθίδος που την διαιρένει έξαιρετική έξιτανάδα και πρό πάντων ευθυγραφία. Τύπος θεαματής εινυροφάς, μαργαριτών ορεών, έπιαδερμών που άναδεινύνεται έπι περισσότερον από την λάμψην των άσθματών της. 'Η παρουσία της λίγα διασκευαστικά, ίδιας τά βράδια, με τουλαλίτες ενθύρωματικές και μαρχούνες, και τό χαρακτηριστικό έλληνικό κτένισμα της.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Τα Χριστουγεννιάτικα δενδρά περισσότερα παρά ποτε, έγιναν άφοροι νά διασπεδάση στα παιδόκοσμα.

— 'Από τα ώραιότερα ήσαν παρά τώ ν. και τη ν. 'Αφεντούλη, παρά τώ ν. και τη ν. Βουλευτή, παρά τώ ν. και τη ν. Ζαλοκώστα, παρά τώ ν. και τη ν. Λίμη. Μπιζανή, όπου διενεμήθησαν θιασάνικα δύο για τά παιδά.

— Είς τους γάμους της δος Μαργαρίτας 'Αργειονίδη μετά του ν. Γ. Μίλων παρέστη πολὺς και ωραίος πόσιμος.

— 'Η νύφη έφερε θαυματόσιο μοντέλο από λευκό χρέπη σατέν. Τό πορτεύει της νύχτης άποτελείτο από μισούς πορτοφάνια, μέσα στά δύοις έφρατάζει σάν κούνια 1830 ή μερική Μπεάτα N. Κιτσίκη με αστροφατά και μαργαρίτες στη γονάτη μαλιά της.

— Παρενέρθησαν μεταξύ άλλων η Κώμησσα Καποδιστρίου, ο Γερουσιαστής και ή ν. Καρωτάνη, ο Βουλευτής και ή ν. Σπ. Τρικούπη, ο Γερουσιαστής και ή ν. Κιτσίκη, φέρουσα κομψό πολύτιμο φρεσκαριά, κ. και Κ. Ζαβιτσάνου, ή ν. και δίς Τρικούπη, κ. και ν. 'Αργυροπούλου, κ. και ν. Χέμητη, κτλ.

— Θωμασθενήσας ή δις Λωρέττα Φωτάκη με μαύρη τονάλτη, ή δις Σ. Αργειονίδη στη γονάτη μαλιά της.

— 'Ασυναγώνιστη σιλούεττα ή δις Στάμνη.

— Γοητευτική φυσιογνωμία ή ν. Ν. Λούρου.

— Μία δεξίωσις άρχοντική και εγκάριστη την παρελθούσαν Τρίτην παρά τώ ν. και τη ν. Λοιπά Ρούφου.

— Αίθουσαν μεγαλωπετεύς, μέσα στής δύοις άνεδεικνύοντο περισσότερον και κομψές τουλαλίτες τών παρενέρθησαν κυριών και δεσποινίδων.

— Πολλά τραπέζια μεριτές και φάσιτ ξωτρότατα.

— Παρενέρθησαν Πρεσβευτής 'Αισχυλής και ή ν. Σκήνηρ, Πρεσβευτής και ή ν. Γιούνγεβετς, ή Πρέσβετρα Γεωργανίας κ. 'Αιντζένλοο, ένδιαμερέσσα φυσιογνωμία, Πρεσβευτής Αντσούιας, Πρεσβευτής Σερβίας, Μαρκήσιος Τριφύλι, κ. και ν. 'Εμπεραλάϊν.

— Προφαντή και ωραία έμφάνισης ή ν. Πρέσβετρα της Σερβίας.

— Παρενέρθησαν έπισης κ. και ν. Π. Τσαλδάρη, Βουλευτής και ή ν. Σπ. Τρικούπη, ή ν. 'Υψηλάντη, κ. και ν. Γ. Μαζαΐ, κ. και ν. Ζέγγενη, ή ν. Χατζηκωνίου, ή ν. Γ. Δούμα, Σπρατηγής και ή ν. Νεγρεπόντη, κ. και ν. Ποπογή.

— Φωτοβόλος εύμορφά ή ν. Αλε. Ματζίζη.

— Κομψή έμφάνισης ή ν. Σακελλαρίου με μαύρη τονάλτη, συνδιαμένη με πράσινα μακριά σκουλαρίκια.

— Μεταξύ τών δεσποινίδων, αι πλέον ώραια ή νεαρά δις Τρικούπη με κόκκινη τονάλτη και ή δις 'Ελλη Περοματζόγλου έπισης με κόκκινη τονάλτη.

— Χορευτική βραδειά τήν παρελθούσαν Τετάρτην παρά τώ ν. και τη ν. Π. Βουλούων.

— 'Εμψυχος διάλογος από λοιπούσια χαριτωμένα αι δες Δ. Λοδέρον, Μπαράση, Λένα Μιχαλακοπούλου με ρόδη ταρτά, 'Ελλη Περοματζόγλου με «σαφρόνι» πίτρινο, Λεσκατσά με ρόδη τονάλτητα, Περολέ 'Αναστασιάδου με μαύρα, Λαγούνδαη με αστροφα, δις 'Αλεξοτούλου ώραιοτάτη με τονάλτητα βέροντ' ώ.

— Έπισης παρενέρθησαν αι δες Χαροκόπου και Μιτσατοή.

H MONTAIN

έμενα, ότι θά τή σκότωνα έγώ, έγώ πού τή λάτρευα σάν θεά μου;

Ποιός θά τολεγε, ότι ήπω μια φεύρα και μά πραδότρα;

"Αχ, ποιός θά μοι τόλεγε, ότι ξητώντας την νά την ξαναϊδώ, ξητούνσι τών δλεθρό μου ...

ΕΒΡΑΪΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Ο ΑΒΡΑΑΜ ΚΑΙ Ο ΞΕΝΟΣ

Μιά μέρα ό 'Αβραάμ παθόταν στή σκηνή του, άνάμεσοι στούς τραχύτατους άνθρωπους τής φυλής του, όταν έξαντα είδε πέρα έναν γέρο στρατούποτο πού περπατούσε στών κατασκύνιστο δρόμο, ψηνόμενος απ' τών ήμιοι.

Ο πατριάρχης τῶν Ιουδαίων, φύλος ενος, διπος πάντα, έτρεξε νά τον ιπταρχεῖται με προθυμία και τού είπε :

— Ξένος, καλῶς ώρας! Εύχομαι νά φάσης τά χρόνια του Μαθουάλα! 'Ειπα στή σκηνή μου και δις είνε ειδονημένος ο έρχομός σου! ...

Ο ξένος δέχτηκε τήν πρόσκλησην πού σεβάσμων πατριάρχη και τήν ώρα που μεγαλώνουν ή ομές και ή αύρα δραστεῖ τόν άνθρωπο και τά ζενά, κάθισται διοι μαζή νά δειπνήσουν.

Ο 'Αβραάμ έβαλε δεξιά του τό γέρο και νί τραχόσιν άπτρετες του πήραν θέση διάργα πους. 'Οταν έτελείσαν το φαΐ, ο 'Αβραάμ είπε στή φύλονούνε :

— Εμές τώρα θά είναι πρασινόπιστος τό Θεό μας. Εύχαριστησε και στή τόν διεύ ουσιών μενού...

— Δέν τόν άντικρυσα ποτέ μου, άπτρησης ο ξένος. 'Ειχα ένεντη πρόπτα έδα στήν κόσμο και έως δέν έβρηκα ποτέ ούτε ήνος αιντού τον Θεόν πού μού μένισ...

— Ποιός είπε λοιπάν ο Θεός σου; Ποιόν Θεό σέβεσαι; ωτήσες άπτρηση ο πατριάρχης.

— Δέν σέβομαι πανένταν άλλον παρά τούς γερόντους πονάνιαν έναρητοι, σάν ως έσενα. Και στήν πατριόδη μου πάλι με σέβονται έμενα, γιατί είμαι και έγω γέρος....

Τότε ό 'Αβραάμ στριώθηκε έπαντον δραστηριός και φώναξε έξαλος :

— 'Εχω από δω, ασεβέοταπε! Φύγε μακριά απ' τήν πατούκια μου! Δέν θέλω νά μολύνης με τήν άναστον του τόν αέρα πού άπαντα...

— 'Υστερες απ' αυτό τό φέρσιμο, ο ξένος στριώθηκε πιέ έφυγε, ένω δό 'Αβραάμ και οι τραχόσιν άπτρετες πους είπενταν στή θέση τους :

— Γιατί, 'Αβραάμ, έδωξες με τήν πλαγιάσαι πάντα τον άντρα σου; Γιατί δέν τήν αγητεσες νά ποιηθή κάπιο απ' τή σκηνή σου τή νύχτα, τήν ώρα που τά λιοντάρια και τ' άγρια θηρία βγαίνουν έξω απ' τής φωλιές των και τραγικήσιν πενασμένα; ...

— Γιατί δέν σε γνωρίζε. Κύριε, δέν σε πικραδεχόταν, δέν σε λάτρευε...

— Ξέχασες διμως, ότι έγω ο ίδιως τούν άνθρωπο πού ήταν ομοίος σου και μοναστήριος σου; Γιατί δέν τήν αγητεσες νά ποιηθή κάπιο απ' τή σκηνή σου τή νύχτα, τήν ώρα που τά λιοντάρια και τ' άγρια θηρία βγαίνουν έξω απ' τής φωλιές των και τραγικήσιν πενασμένα πονάνια στή νύχτα και στή σκοτάδι, οι άπογονοι σου δια καταδικωτούν νάνια και αιώνιο ξένοι άνάμεσα σ' απόλυτην ήλιονς και τά σκοτάδια του πονόν που τά περιτύλιξουν τό τνεμά τους ώσπου τηλήσω έγω ο Θεός και Κύριος των...

Κι' από κείνη τήν έποκη οι 'Εβραίοι γιρίζουν σάν πλάνητες σ' άλιες τής χώρες και δέν βρίσκουν ήσυχια πονθενά.

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

'Η εικών τού οπιλερινού έξωφύλλου μας είνε ζεργον τού ζωγράφου Μποαβενέλ, με τήν τίτλο «Χωριαποτούλες».

ΓΑΜΟΙ

'Ο κ. Γεώργιος Σκούφης και ή δεσποινής Καΐτη Α. Αντωνοπούλου έτέλεσαν τήν δύοις γάμους των. Τούς εύχαρισθα διλοψήριος πάταν εντυπώσιαν.

ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ σε απολύτως ίκανοποιητικά τιμάς παλαιά διάφορα βιβλία, παντός είδους και πάσης γλώσσης, καθώς και διλόχηρες βιβλιοθήκης. Γράψατε : «Μπουκέτο», Λένα 7, 'Αθήνας.

ΔΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΣΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

Τού κ. ΣΤΕΦ. ΔΑΦΝΗ

ΚΑΡΔΙΕΣ ΓΕΜΑΤΕΣ ΕΡΩΤΑ

Ρωμάντζε, βγαλμένες από τήν πλουσία πηγή τους αισθήτας, γραμμένες με τή γνωστή δεξιοτεχνία τους συγγραφέων. 'Ενας ωραίος ειδύλλιος που όχιχει με σκηνής τρυφέρωτες και έξτασης γέλαστα, με σελίδες παλλόμενες απ' όλη τη συγχορδία πάντα.